Terumah - Haftarah

I Samuel 15:2-34

(2) "Thus said the LORD of Hosts: I am exacting the penalty for what Amalek did to Israel, for the assault he made upon them on the road, on their way up from Egypt. (3) Now go, attack Amalek, and proscribe all that belongs to him. Spare no one, but kill alike men and women, infants and sucklings, oxen and sheep, camels and asses!" (4) Saul mustered the troops and enrolled them at Telaim: 200,000 men on foot, and 10,000 men of Judah. (5) Then Saul advanced as far as the city of Amalek and lay in wait in the wadi. (6) Saul said to the Kenites, "Come, withdraw at once from among the Amalekites, that I may not destroy you along with them; for you showed kindness to all the Israelites when they left Egypt." So the Kenites withdrew from among the Amalekites. (7) Saul destroyed Amalek from Havilah all the way to Shur, which is close to Egypt, (8) and he captured King Agag of Amalek alive. He proscribed all the people, putting them to the sword; (9) but Saul and the troops spared Agag and the best of the

שמואל א ט״ו:בי-ל״ד

(ב) כָּה אֲמַר יָהוָה צְבַאוֹת פַּלֶּדְתִּי אֵת אַשֶּׁר־עשה עמלק ליִשְׂראַל אַשֶּׁר־שָׁם לוֹ בַּדְרַדְּ בַּעַלֹתוֹ מִמְצְרִים: (ג) עַתּה לָדְ וָהָבֶּיתַה אָת־עַמַלָּק וְהַחַרַמְתַּם אָת־כַּל־אֵשֶׁר־לוֹ וְלָאׁ תַחָמָל עַלֵיו וְהָמַתְּה מָאֵישׁ עַד־אָשָּׁה מֵעֹלֶל ׁ וְעַד־יוֹנֵיק מְשָׁוֹר וְעַד־שָׁה מָגמל וְעַד־חַמְוֹר: (ס) (ד) וְיִשְׁמֵע שַׁאוּל אָת־הַעָּׁם וַ יִּפְקְדֵם בַּטְלַאִּים מַאתַיִם אַלף רַגָּלֵי וַעֲשֶׂרֶת אַלַפִּים אַת־אֵישׁ יְהוּדֵה: (ה) וַיֹּבָא שׁאַוּל עַד־עִיר עַמלָק וַיִּרֶב בַּנַחַל: (ו) וַיָּאמֵר שׁאַוּל אֱל־הַקִּינִי לכוּ סַּרוּ רדוּ מְתִּוֹדְ עֲמֵלֵלְי פֶּן־אָסְפָּדְּ עָמֹוֹ וְאֲתַּה עַשִּׂיתַה חַסָל עַם־כּל־בָּנֵי יִשְׁראָל בַּעַלוֹתִם מְמָצַריִם נַיַּסַר קִינֵי מִתּוֹךְ עַמַלֵק: (ז) נַיַּדְ שֵׁאָוּל אָת־עַמַלָק מַחָנִילָהֹ בּוֹאָדָּ שׁוּר אָשֵׁר עַל־פָּנֵי מִצְרֵיִם: (ה) וַיִּתְפַּשׁ אֵת־אַגַג מלך־עמלק חי ואת־כל־העם החרים לְפִי־חַרֶב: (ט) וַיַּחָמֹל שֲאוּל וְהַעֲם עַל־אֲגַג ועַל־מִיטַב הַצּאוֹ וָהַבַּלָּר וָהַמִּשְׁנִים ועל־הַכּרִים ועל־כּל־הַטוֹב ולא אבוּ

sheep, the oxen, the second-born, the lambs, and all else that was of value. They would not proscribe them; they proscribed only what was cheap and worthless. (10) The word of the LORD then came to Samuel: (11) "I regret that I made Saul king, for he has turned away from Me and has not carried out My commands." Samuel was distressed and he entreated the LORD all night long. (12) Early in the morning Samuel went to meet Saul. Samuel was told, "Saul went to Carmel, where he erected a monument for himself; then he left and went on down to Gilgal." (13) When Samuel came to Saul, Saul said to him, "Blessed are you of the LORD! I have fulfilled the LORD's command." (14) "Then what," demanded Samuel, "is this bleating of sheep in my ears, and the lowing of oxen that I hear?" (15) Saul answered, "They were brought from the Amalekites, for the troops spared the choicest of the sheep and oxen for sacrificing to the LORD your God. And we proscribed the rest." (16) Samuel said to Saul, "Stop! Let me tell you what the LORD said to me last night!" "Speak," he replied. (17) And Samuel said, "You may look small to yourself, but you are the head of the tribes of Israel. The LORD anointed you king over Israel, (18) and the LORD sent you on a mission, saying, 'Go and proscribe the sinful Amalekites; make war on them until you have exterminated them.' (19) Why did you disobey the LORD and swoop down on the spoil in defiance of the LORD's will?" (20) Saul said to Samuel, "But I did obey the LORD! I performed the mission on which the LORD sent me: I captured King Agag of Amalek, and I proscribed Amalek, (21) and the troops took from the spoil some sheep and oxen—the best of what had been proscribed—to sacrifice to the LORD your God at Gilgal." (22) But Samuel said: "Does the LORD delight in burnt offerings and sacrifices As much as in obedience to the LORD's command? Surely, obedience

החרימם וכל־המלאבה נמבוה ונמס אתה הַחֲרִימוּ: (פֹ) (י) וַיִהִי דְּבַר־יִהוַה אַל־שָׁמוּאֵל לַאמָר: (יא) נָחַׁמְתִּי כֵּי־הָמְלַכְתִּי אַת־שאוּל למלך כּי־שב מאַחבי ואַת־דברי לא הַקִים וַיִּּחַר לְשָׁמוּאֵׁל וַיִּזְעֵק אֵל־יִהוָה כל־הַלִּילה: (יב) וַיַּשְׁכֵּם שְׁמוּאֵל לקראת שאול בַבַּקר וַינֵּד לשמואל לאמר בַּא־שַאָוּל הַכַּרְמֶלָהֹ וָהָנֵּה מַצֵּיב לוֹ יַּד וַיִּסֹב וַיַּעֲבֿר וַיַּרֵד הַגִּלְגַּל: (יג) וַיַּבָא שְׁמוּאֵל אַל־שאַוּל וַיָּאמֶר לוֹ שאוּל בַרוּהְ אַתּה לֵיהֹנָה הַקִּימִתִי אֶת־דָּבַר יִהוָה: (יד) וַיָּאמֶר שמואל ומה קול־הצאן הזה באזני וקול ַהַבַּלֵּר אֲשֵׁר אֲנֹכִי שֹׁמֲעַ: (טו) וַ^{נְּ}אֹמֶר שֲאוּל מעמלקי הביאום אשר חמל העם על־מיטב הצאו והבַּלָּר למַעוּ זבִם ליהוָה אַלהֵיךּ וְאָת־הַיּוֹתָר הָחֵרָמְנוּ: (ס) (טז) וַיָּאֹמֶר שמואל אל־שאול הרף ואגידה לד את אַשֶּׁר דָבֵּר יָהוֶה אָלִי הַלְּיֵלה ויאמרו [וַיָּאמֶר] לִוֹ דַּבֵּר: (ס) (יז) וַיִּאמֶר שָׁמוּאֵׁל הַלוֹא אָם־קַטָּן אַתַּהֹ בִּעֵינִיךּ רֵאשׁ שִׁבְטֵי ישראל אתה נימשחה יהנה למלד עַל־יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיִּשְׁלַחָדָּ יְהוָה בְּדֵרֶךְ ניאמר לַדְּ וָהַחַרַמְתַּה אֶת־הַחַטַּאִים אָת־עַמלֶּק וְנָלְחַמְתַּ בֹּוֹ עֲד כַּלּוֹתַם אֹתַם: (יט) וַלַמַה לֹא־שַׁמַעָתַ בָּקוֹל יִהוָה וַתַּעַטׂ אָל־הַשַּׁלֶּל וַתַּעֲשׁ הַרָע בְּעֵינֵי יִהוָה: (ס) (כ) וַנּאָמֶר שַאוּל אֵל־שָׁמוּאֵׁל אֲיָעֵר שַׁמַּעְתִּי בַּקוֹל יָהוֹה ואַלֶּדְ בַּדְרַךְ אַשֶּׁר־שָׁלְחַנִי יְהוֹה וַאַבִּיא אָת־אָגַג מֵלֶדְ עַמַלֶּק וָאָת־עַמַלֵק הַחַרַמְתִּי: (כא) וַיָּקָּח הַעָם מְהַשַּׁלֵל צָאון וּבַקר רַאשִׁית החַרַם לוֹבָּט לֵיהוָה אַלֹהִידְּ בַּגִּלְגַּל: (כב) וַיִּאמֶר שָׁמוּאֵׁל הַחֶפֶץ לַיהוַה בְּעַלְוֹת וּזָבחָים כְּשָׁמְעַ בַּקוֹל יָהוָה הָנָה שָׁמֹעַ מָזַבַח טוֹב לָהַקְשִׁיב מְחֵלֵב אֵילִים: (כג) כֵּי חַשַּאת־קַּסֶם מֶׁרִי וַאֲנֵן וּתְרַפִּים הַפָּצַר יַעַן מַצַּסְתַּ אֶת־דָבַר יִהוַה וַיִּמְאַסְהָּ מְמֵלֶך: (ס) (כד) וַיּאמֶר שַׁאַוּל אֵל־שָׁמוּאֵל חטאתי כּי־עבַרתי אַת־פִּי־יָהוֹה

is better than sacrifice, Compliance than the fat of rams. (23) For rebellion is like the sin of divination, Defiance, like the iniquity of teraphim. Because you rejected the LORD's command, He has rejected you as king." (24) Saul said to Samuel, "I did wrong to transgress the LORD's command and your instructions; but I was afraid of the troops and I yielded to them. (25) Please, forgive my offense and come back with me, and I will bow low to the LORD." (26) But Samuel said to Saul, "I will not go back with you; for you have rejected the LORD's command, and the LORD has rejected you as king over Israel." (27) As Samuel turned to leave, Saul seized the corner of his robe, and it tore. (28) And Samuel said to him, "The LORD has this day torn the kingship over Israel away from you and has given it to another who is worthier than you. (29) Moreover, the Glory of Israel does not deceive or change His mind, for He is not human that He should change His mind." (30) But [Saul] pleaded, "I did wrong. Please, honor me in the presence of the elders of my people and in the presence of Israel, and come back with me until I have bowed low to the LORD your God." (31) So Samuel followed Saul back, and Saul bowed low to the LORD. (32) Samuel said, "Bring forward to me King Agag of Amalek." Agag approached him with faltering steps; and Agag said, "Ah, bitter death is at hand!" (33) Samuel said: "As your sword has bereaved women, So shall your mother be bereaved among women." And Samuel cut Agag down before the LORD at Gilgal. (34) Samuel then departed for Ramah, and Saul went up to his home at Gibeah of Saul.

וָאֶת־דָּבַרֶידָּ כִּי יַרָאֹתִי אֶת־הַעָּׁם וַאֶּשְׁמַע בָּקוֹלֵם: (כה) וְעַתַּה שָׂא נָא אֶת־חַטַאתֵי וְשִׁנִּב עִמָּי וְאֵשְׁתַּחַוָה לֵיהוָה: (כו) וַיָּאמֶר שמואל אל־שאול לא אשוב עמד כי מַצַּסְתַּה אֶת־דָּבַר יִהוָֹה וַיִּמְאַסְדְּ יִהוֹה מהיות מלד על־ישראל: (ס) (כז) ויסב יִשְׁמוּאֵל לַלֶּכֶת וַיַּחַזֶק בְּכְנַף־מְעִילִוֹ וַיִּקְרַע: (כח) נַיִּאמר אַליוֹ שְמוּאֵל קרַע יָהוֹה אַת־מַמִּלְכָוּת יִשְׂרָאֵל מֵעַלִיךּ הַיָּוֹם וּנְתַנֵּה לְרַעַהָ הַטְּוֹב מִמֱהַ: (כט) וְגַם נֵצַח יִשְׂרַאֵּׁל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא לָהַנָּחֶם: (ל) וַיְּאמֶר חָטָּאתִי עַתָּה כַּבְּדֵנִי נֵא גָגֶד זקגָי־עַמָּי וְגָגֶד יִשְׂרָאֵל וְשִׁוּב עִמִּי והשתחויתי ליהוה אלהיד: (לא) וישב שָׁאָוּל לֵיהוָה: שַׁאָוּל וַיִּשְׁמָחוּ שַׁאָוּל לֵיהוָה: (ס) (לב) וַיִּאמֶר שְׁמוּאֵׁל הַגִּישׁוּ אֵלִי אָת־אָגֵגֹ מַלְדָּ עַמַלָּק נַיַּלְדְּ אַלִּיו אָגֵג מַעַדְנַּת וַיָּאֹמֶר אֲבֶּג אָכֵן סָר מַר־הַמֵּנֶת: (ס) (לג) וַיִּאמֵר שִׁמוּאֶל כַּאֲשֶׁר שִׁכָּלָה נַשִׁים חַרְבֶּׁךְ בֶּן־תִּשָׁבֵּל מְנַשִׁים אָמֵד וַיִשַׁפַּף שָׁמוּאֵל אַת־אַגג לפני יהוה בַּגּלגַל: (ס) (לד) וַיֵּלַדְּ שָׁמוּאֵל הַרַמַתָה וְשֵׁאֵוּל עַלֵה אֵל־בֵּיתִוֹ גַבעת שאול: